

PERSIMON.

BLAD.

GOLFKÄRLEK!

Ljudet av den perfekta träffen. Med evig passion gör ett gäng entusiaster årets bästa klubbval. Den här dagen möts Bengt, "Lillis" och de andra på klassiska Jönköpings GK.

TEXT TOMAS HAGFELDT FOTO PETER HOLGERSSON

Motvinden är stark

och Andreas Alsén fattar att han inte kommer att nå greenen på två slag på banans näst längsta par 4-hål:

Det 18:e och avslutande hålet.

Det är 369 meter långt, den här dagen upplevs det som ännu längre, speciellt i den rådande vinden, framför allt med de klubbarna som finns i deltagarnas bagar.

– Min driver är elak ibland, säger han.

– Men när bollen träffas mitt i det lilla klubbhuvudets sweetspot är det en alldeles fantastisk känsla.

Det är den känslan alla är här för att finna, och den ska vi återkomma till.

Just nu, i den här stunden, handlar allt om den blivande slutscoren. Mästerskapet ska avgöras. En dramatisk avslutning av den andra upplagan av Classic Golf P&B Memorial är på väg att avslutas på ett riktigt tufft avslutningshål där järnvägsspårets räls är out of bounds-gränsen på den högra sidan.

P som i Persimmon (engelsk stavning), det hårda trävirket på driverns klubbhuvud.

B som i Blades, de läckra, eleganta bladklubbarna.

Här är endast klubbarna av modeller före 1990 godkända.

Andreas Alsén, östgöte från Mantorp och Ombergs Golf, har hämtat in ett underläge och tagit en knapp ledning efter ett säkert par på det 17:e hålet.

Hans drive på 18:e blir så kort som han befarat. Dessutom landar bollen i ruffen. Med ett mellanjärn – Ben Hogan Medallion – kommer han att lägga sig kort om greenen.

I bollen bakom spelar Bengt Lindelöv, hemmaspelare från Jönköpings GK i Kättilstorp där vi befinner oss.

Även han kommer till avslutningshålet med vinstchans. Liksom en annan smålänning med stor passion för klassiska golfklubbarna, Patrik "Lillis" Salomonsson från Lagans GK.

Andreas Alsén tar plats på uteserve-ringen och försöker följa konkurrenterna på andra sidan järnvägen.

"Lillis" slår bollen out of bounds.

Även Bengt har långt fram till greenen med sina Spalding Tour Edition, en välkänd bladklubb med 80-talskänsla.

Bengt eller Andreas kommer snart att koralas till Classic Champion Golfer of the Year.

Prisbordet är uppställt utanför Jönköpings klubbhus i vitt tegel. Intill finns en utställning med klubbarna, bagar, skor, bollar och annat från en golfepok som nyhyllas och hedras av ett gäng passionerade entusiaster.

I restaurangen serveras fläskfilé och köttfärslimpa med brunsås, lingon och potatis.

Dagen tillbringas på en anrik golfklubb – Smålands äldsta, vacker och skönt kuperad i golfparken vid Tabergsåns dalgång.

TITELFÖRSVARAREN

Ingvar Ritzén vann premiärupplagan av Classic Golf P&B Memorial. Han låter gärna någon vän och konkurrent vinna den här gången.

KLASSISK MARK

Jönköpings GK från 1936 är Smålands äldsta golfklubb – dagens klubbhus är från 1970-talet och perfekt för nostalgiker-nas möten.

PRYLFEST

I samband med tävlingen ordnas en utställning. Här finns gott om rariteter och klubbarna som passar i alla bagar.

TROFÉN

Henry Cotton spelade med en driver tillverkad av George Nicoll. Efter en 65-runda tillverkades bollen Dunlop-65. Idag pryder den vandringspriset.

Tidigare var Jönköpings GK värd för tävlingar som Huskvarna Open. Idag är den för kort för stora tour-tävlingar. Dagens bollar, slagna av unga, hårt slående proffs går för långt.

Men för detta passar banan perfekt:

För tävlingen med namnet Classic Golf P&B Memorial, arrangerad och stiftad av Svenska golfhistoriska sällskapet.

Det rasslar till på både grus och asfalt när dagens första deltagare anländer till klubbhuset. Ingvar Ritzén

från Stockholms GK – titelförsvarare, tillika organisatör – har spikar på skosulorna och det står FootJoy Classic på golfskorna.

– Underbart att få höra det här ljudet igen, säger hans kollegor.

– Det här är en dag när sinnena väcks till liv. Ljuden av spikskor och bollträffar med persimondrivers. Känslan när bollen träffar mitt i sweetspot. Synintrycken och bilderna vi får av alla våra vackert färgade persimon-

klubbor och de skönt smidda bladklubborna med sina former, handtillverkade i minsta detalj, säger Ingvar Ritzén.

Han har fixat prisbordet och gjorde det även inför fjolårets premiärtävling, också den i Jönköping.

Vinnaren av bruttopriset får en medalj att förvara för evigt, detta som the Classic Champion Golfer of the Year, vilket står på medaljen. Där finns också en bild på Henry Cotton och siffrorna på den engelske mästarens scorer från segern i The Open Championship på Royal St George's 1934.

– Andra dagen sköt han en 65:a. Till minne av rondan lanserades bollen Dunlop 65, sin tids ProV1:or, berättar Ingvar Ritzén.

Han har själv ett stort antal Dunlop 65-bollar hemma i gömmorna, en gång i tiden upphittade av hundägare på promenad på Stockholms GK.

– Jag fick två plastbackar fyllda av bollar, många av dem bortslagna för många år sedan, en del av dem riktiga rariteter, berättar han.

En Dunlop 65 är uppsatt på vandringspriset. Bollen är peggad och klar intill en driver av persimon, en Henry Cotton-driver tillverkad av George Nicoll från Leven, Fife, Skottland.

– Historierna vi delar med oss av och nostalgin att spela med persimon & blades är naturligtvis skälet till att vi är här idag. Vi träffar likasinnade med det gemensamma intresset att vi ”gillar å lira med gamla grejor”, säger Ingvar Ritzén.

– Det är nästan som att vara på veteranbilsträff – men vi är ett gäng golfare som beundrar våra egna hantverk som vi ibland lyckas slå sköna golfslag med.

BLAND ”HANTVERKEN” OCH golfens innovationer finns en Kinbag. Alla minns den, ingen kan glömma den.

Den svenska golfbagen och golfvagnen, först tillverkad i Lidköping 1980, rullas till första tee med klubborna prydligt ditsatta i respektive fack.

Kinbagen får bevisa att dagens tävling inte handlar om något nostalgiskt vårdande av den ännu äldre hickoryepoken. Hickoryvänner finns det redan gott om i Sverige. De spelar redan SM och tourer av alla de slag.

Idag hyllas en annan golfepok, tiden mellan andra världskriget och 1990.

En 60-, 70- och 80-talsanda återskapas. Det var tiden när flera av dagens spelare började spela sin golf och då såg upp till spelare som Jack Nicklaus, Tom Watson, Seve Ballesteros och Nick Faldo. De ville se ut som Johnny Miller och slå järnnettor som Anders Forsbrand.

Bernhard Langer vann Masters med en driver av persimon 1993. Nick Faldo, Tom Kite och Fred Couples hade nyligen vunnit stora titlar med klubbor som sakta men säkert skulle utvecklas med andra material än ädelt trä.

– Jag leker fortfarande att jag är Nick

RET(RO)FULLT

En Kinbag sticker ut när deltagarna plockar fram sina grejor ur föråd och garage. Smart, praktisk och... tja, alla hade åsikter om den svenska golfbagen.

GOLFHJÄRTA

Ingvar Ritzén (bilden) driver det svenska golfhistoriska sällskapets nystartade tävling. Hans Bergdahl har satt reglerna – ingen modell efter 1990 är tillåten.

Faldo när jag står på rangen, säger Ingvar Ritzén med ett skratt.

– Det är lika roligt att leka, visualisera och fantisera nu som när jag började spela golf med kompisarna på Sättra Äng och gå caddie på Stockholms GK, tillägger han.

– Jag har precis köpt ett set bladklubbor, Mizuno TP-9 från 1990, en modell som Faldo spelade med.

På hans drivers klubbhuvud står texterna Jack Nicklaus, MacGregor och Muirfield. Klubban lanserades efter den store gigantens seger i The Open på Muirfield 1978.

Ingvars historia om klubban:

– Det var den modellen jag ville ha som junior. Men det var bara en dröm. Sådana pengar fanns inte.

– När jag för några år sedan fick intresset att åter spela med persimon & blades gjorde jag slag i saken. Jag hade spelat med en skotsk vän på Shiskine ute på Isle of Arran, jag hade fått en gammal engelsk 1.62-boll, den lilla bollen, en Dunlop 65, inslagen i papper. Bollen var fantastiskt pigg och dagen var fantastisk. Jag var så upprymd av känslan att jag klickade hem ett helt set med Muirfield-klubbor på eBay. Äntligen hade jag i vuxen ålder fått min drömklubba.

Ingvar beundrar hantverken – möjligtvis Kinbagen undantagen – på utställningen i Kättilstorp. Han bidrar själv även med en

bag från MacGregor i mörkt grönt och vitt, köpt för att matcha Muirfield-setet. Christian Hedberg från Västerås, hans spelpartner, har skaffat sig en liknande.

Dagens bäst klädda deltagare

är Patrik Salomonsson i sina blå byxor med vida byxben och markant pressveck.

Slag efter slag slås ute bland stammar, lövkronor och järnvägsrälsen i Kättilstorp. Med jämna mellanrum hörs ljuden av bollar som träffas av klubbor av persimon intill skaft av stål.

– Ett dovt, attraktivt, positivt ljud som på något sätt känns helt rätt, säger någon.

– Vi kan inte slå järntreor på samma sätt som vi kanske kunde för några år sedan – men när bollen träffar sweetspot, absolut rent i mitten av klubbhuvudet, får man en speciell känsla av välbehag som man aldrig kan få med en modern klubba, säger en annan.

– Man kan närmast likna det med en erotisk känsla, när den rena träffen fortplantas ut genom skaftet och vidare till kroppen, säger en tredje.

– Den feedback man får av ett lyckat slag är väldigt uppfostrande. Det är den ovanliga händelsen man söker. Vid en oren träff får man tvärtom en väldigt otäck feedback. När man toppar, klackar eller tår ett slag

”Det är nästan som att vara på veteranbilsträff – men vi är ett gäng golfare som beundrar våra egna hantverk som vi ibland lyckas slå sköna golfslag med.”

med en bladklubba känns det i händerna och i hela kroppen, säger en fjärde.

– Jag tappar lite i längd men slår väldigt rakt med de här klubborna. Mina scorer blir egentligen bara något slag högre än om jag spelar med moderna klubbor. Här hemma i Jönköping kan jag ofta spela 18 hål utan att slå bort någon av mina mjuka Wilson-bollar, säger Bengt Lindenlöv som avslutar diskussionen.

– Om du går på 76 slag med moderna klubbor kanske du går på 78 slag med persimon & blades och på 80 slag med hickoryklubbor. Skillnaden är mindre än vad många tror, hinner någon tillägga.

BENGT LINDENLÖV, hemmaspelaren från Jönköping, har öppnat rundan starkt. Bäst i startfältet. Han är ett slag över banans par efter nio spelade hål. Han har nyss gjort en birdie på nian. Bland favoriterna bakom i resultatlistan finns Andreas Alsén, fyra slag efter men på uppåtgående efter en birdie på hål 7 och ytterligare en birdie på tionde hålet, ett korthål vid en ravin.

Alsén tar en macka vid kiosken, träffar greenen på det klassiska elfte hålet men fyrputtar när Krösatåget dånar förbi.

Lindenlöv spelar rakt och stabilt men ställs inför bekymmer på hål 13, 15, 16 och 17.

– Kanske ett par räcker på sista hålet? Kanske jag behöver göra en birdie? Men det blir svårt i motvinden, säger han.

Bengt upptäckte tjugningen med historiskt golfspel i Isabergs GK där golfhistorikern Leif Einarsson, på plats i Jönköping, inspirerat många till spel med klubbor från tidigare sekel och decennier.

– Nu spelar jag nästan bara med äldre grejor, säger Bengt och visar sina välputsade Spalding Tour Edition med styva skaft.

– Jag brukar åka på loppmarknader när jag är ute och tävlar på olika banor i Sverige. Ibland kan man göra riktiga fynd för 30–50 kronor som man sedan kan arbeta med. Måla om. Byta grepp. Testa på banan.

Han använder sin Ping Eye, en träfyra, på par 5-hålens andraslag. Han får nödvändig längd och därmed flera möjligheter att använda sin loftade sandwedge vid inspelen.

Han slår en magnifik wedge på det 18:e hålet. Bollen flyger rakt uppåt i en brant vinkel, över greenbunkern och rakt ner mot hålkoppen. Birdien är nära. Han hålar enkelt ut för par och går mot klubbhuset för att höra vad hans 78 slag räcker till.

36 slag ut, 42 in, totalt 78 brutto och 70 netto.

Andreas Alsén sitter på terrassen och är relativt segersäker.

– Bengt har imponerat stort – men jag tror att mitt resultat räcker, säger Andreas.

I fjol vann han nettoklassen och därmed de järnklubbor han har spelat med, de tidigare nämnda Ben Hogan Medallion. En persimondriver från Wilson och en klassisk putter, Ping Anser, har kompletterat setet i bagen.

”Det finns många som har klubbor från den här epoken i sina gömmor. Jag tycker att fler borde ta ut dem igen, för att spela lite match och för att känna känslan av den perfekta träffen emellanåt.”

UNDER SULAN

Självklart ska spikskorna dammas av och putsas när titeln Classic Champion Golfer of the Year står på spel.

VÄRDBANANS VY

Det 14:e hålet på Kättilstorp leder ner till dalen och ån. Tävlingsens två första upplagor har spelats här. Var den spelas i framtiden är inte spikat.

OLJA I RÖRELSEN

Med mjuk och stilren sving spelade sig Peter Karlsson uppåt i resultatlistan. 81 slag räckte till en fjärdeplats.

– Jag trivdes direkt med järnklubborna och hade en bra känsla inför årets tävling. Jag ville sänka min score med ett par slag. Det gick vägen, konstaterar han.

Han kan tacka sin arbetsgivare och sin fru för intres-

set som blivit en passion:

– Jag fick en gratifikation av jobbet. Fru-gan sa att jag skulle göra något onödigt med pengarna. Jag köpte ett hickoryset på Blocket och sedan var jag fast, berättar han.

– Vi blev snabbt ett kompisgäng med samma intresse. När vi nu också startat den här tävlingen hoppas vi att fler förstår hur roligt det är att spela med persimon och blades. Det finns många som har klubbor

STICKAT OCH KLART

Klubbor kan köpas på ett antal marknadsplatser, både på nätet och på loppisar. Patrik "Lillis" Salomonssons head cover kan vara svårare att hitta.

MÖT GÄNGET

Från vänster: Claes Norrby, Jan Lindeberg, Ingvar Ritzén, Andreas Alsén (vinnare brutto), Johan Johansson, Christian Hedberg, Alf Svensson, Bengt Lindenlöv (vinnare netto), Marcus Hansson, Patrik "Lillis" Salomonsson och Peter Karlsson.

från den här epoken i sina gömmor. Jag tycker att fler borde ta ut dem igen, för att spela lite match och för att känna känslan av den perfekta träffen emellanåt.

– Du kanske inte alltid scorar lika bra med dem, men de är vackra att titta på och roliga att spela med.

Ingvar Ritzén tillägger:

– En annan sak att återupptäcka från den här tiden är matchspelet. I match kan man slå bort en boll, förlora ett hål men direkt komma tillbaka när även motståndaren gör misstag. En match är kul att spela hela vägen till det 18:e hålet. En runda vid slagspel blir inte lika intressant när man tidigt tappar slag mot sin handicap.

Entusiasternas förhoppning är att Classic Golf P&B Memorial ska växa, att tävlingen en dag kan kallas för ett svenskt mästerskap, att även flera av epokens svenska stjärnor vill ställa upp.

Vilken bana står som värd för 2023 års upplaga?

– Vi har ännu inte bestämt oss. Antingen kör vi en modell à la The Open där banorna alterneras mellan klassiska svenska golfklubbar. Annars gör vi som The Masters och håller oss till en enda bana, säger Ingvar Ritzén.

– För min del får den gärna spelas i Jönköping de närmaste 100 åren.

Andreas Alséns parputts stannar intill hålkoppen på det 18:e hålet, uppe på grön mark. Han puttade en sista gång och signerade sitt scorekort: 40 slag ut, 38 slag in, totalt 78.

Resultatet delas med Bengt Lindenlöv som vinner nettopriset, bladklubbarna från Ben Hogan.

Reglerna är tydliga. Vid lika resultat vinner spelaren med den bättre scoren på den andra niohålsslingan. Lindenlövs avslutande lobbwedge var magnifik men hans par på det tuffa 18:e räckte inte.

Andreas Alsén får ta emot de välförtjänta hyllningarna på prisutdelningen. Han får medaljen, persimondrivern från Henry Cotton, titeln Classic Champion Golfer of the Year och kan för evigt se sitt namn på vandringspriset. ●

